

Förslag för år 2016

Barmhärtighet ger mod

Under år 2015 har vi i Taizé letat efter sätt att engagera oss i nya solidariteter. Behovet av sådana är trängande idag. Runtom på jorden blir nya sorters nöd – som har med folkvandring, miljö och samhällsliv att göra – till utmaningar för troende som tillhör olika religioner och också för icke-troende.

Väpnat våld resulterar i stor förödelse i omänskliga ideologiers namn. Vi måste fortsätta vara klartänkta, och samtidigt fortsätter vi med vår ”pilgrimsfärd för tillit” som ett sätt att stå emot den rädsla som otryggheten genererar. Det är ännu mer brådskande att de som längtar efter – eller redan lever i – solidaritetens globalisering stöttar varandra.

När stormen rasar klarar sig ett hus som är byggt på en klippa (Matteusevangeliet 7:24–25). Vi vill bygga våra liv på Kristi ord, och därför kommer vår klippa att bestå av några av evangeliets verkligheter, tillgängliga för alla : *glädje – enkelhet – barmhärtighet*. Broder Roger placerade dem i centrum för livet i vår kommunitet i Taizé. Orden gjorde det möjligt för honom att fortsätta också under svåra perioder. Han tog dem till sig på djupet för att kunna återvända till dem varje dag.

De tre orden kommer att visa oss vägen under de tre kommande åren. Under år 2016 börjar vi med ordet barmhärtighet i samma anda som för det Barmhärtighetens år som påve Franciskus har tagit initiativ till.

Evangeliet kallar oss att vittna om Guds barmhärtighet. Här är fem förslag som är tänkta att väcka barmhärtighetens mod i oss.

f. Alois

Att anförtro oss åt Gud, som är barmhärtighet

[D]u är en förlåtande Gud, nådig och barmhärtig, sen till vrede och rik på kärlek (Nehemja 9:17)

Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig. (Lukasevangeliet 6:36)

Enligt Bibeln är Gud barmhärtighet, med andra ord medkänsla och godhet. Genom att berätta liknelsen om pappan och hans två söner (Lukasevangeliet 15) visar Jesus oss att Guds kärlek inte är beroende av det goda som vi kan uträtta – Gud ger den villkorslöst. Pappan älskar den son som är honom trogen under hela sitt liv. Och redan när den son som gav sig av har långt kvar hem sträcker pappan ut handen mot honom.

Gud skapade människan till sin avbild. Så ”du blir Guds avbild mer och mer genom att förvärva godhet. Se till att du har ett barmhärtighetens och välviljans hjärta, så att du kan ikläda dig Kristus” (Basileios av Caesarea, 300-talet).

Guds kärlek är inte något som varar bara ett ögonblick. Den är med oss alltid. Genom vår medkänsla kan vi vara en reflektion av denna kärlek. Som kristna ser vi det som angeläget att sätta barmhärtighet och välvilja i centrum i våra liv, och detta delar vi med så många troende inom andra religioner.

- Låt oss välkomna Guds kärlek. Gud stänger aldrig sitt hjärta för oss, och Guds trofasta godhet är vårt ständiga skydd, också när våra fel får oss att snava. Om vi har vänt oss bort från Gud ska vi inte vara rädda att gå tillbaka och ge honom vår tillit – Gud kommer oss alltid till mötes.
- Vi ska inte se bönen som ett arbetsamt sökande, utan snarare välkomna den som ett tillfälle att stanna upp och andas när den heliga Anden fyller oss med Guds kärlek och gör det möjligt för oss att fortsätta leva i barmhärtighet.

Förlåt om och om igen

Som Guds utvalda, heliga och älskade skall ni alltså klä er i innerlig medkänsla, vänlighet, ödmjukhet, mildhet och tålmod. Ha fördrag med varandra och var överseende om ni har något att förebå någon. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta. (Kolosserbrevet 3:12–13)

Då kom Petrus fram till honom och sade: "Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?" Jesus svarade: "Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger. (Matteusevangeliet 18:21–22)

Guds förlåtelse tar aldrig slut. Kristus förlät under hela sitt liv, och till och med på korset – han vägrade att fördöma någon.

Att veta att vi har blivit förlåtna och att själva i vår tur förlåta – det är en glädje, en av de mest befriande. Det är källan till den inre frid som Kristus vill ge oss.

Kyrkan, som samlar de människor som älskar Kristus, är kallad att låta sig förvandlas av barmhärtigheten. "När kyrkan lyssnar, helar och försonar blir den vad den är i sina mest lysande stunder: en kärlekens, medkänslans och tröstens gemenskap, en tydlig spegelbild av den uppståndne Kristus. Den är aldrig långt borta, den hamnar aldrig i försvarsställning, den är fri från all hårdhet, den kan få trons ödmjuka tillit att stråla rakt ner, in i våra mänskliga hjärtan." (Broder Roger)

Guds budskap om förlåtelse kan inte användas till att rättfärdiga ondska eller orättvisor. Tvärtom: den gör oss friare att erkänna våra brister och de brister som finns runt oss och i världen. Det är upp till oss att reparera det som kan rättas till.

- Låt oss försöka förlåta – också sjuttiosju gånger. Om såret är för stort kan vi försöka gå framåt steg för steg. Innan längtan att förlåta dyker upp händer det att den under en lång tid överskuggas av det lidande som oförrätterna har orsakat.
- Vi kan visa att kyrkan är en barmhärtighetens gemenskap genom att vara öppna, genom att inte diskriminera, genom att visa gästfrihet, genom att hålla oss ifrån att kategoriskt bedöma andra, genom att försvara de förtryckta, genom att göra våra hjärtan stora och generösa ...

Gå, ensam eller tillsammans med några andra, nära en situation där människor lider nöd

[O]m du räcker ditt bröd åt den hungrige och mättar den som lider nöd, då skall ljus bryta fram för dig i mörkret, din natt bli strålande dag. (Jesaja 58:10)

*Om någon som har vad han behöver här i världen ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom?
(Första Johannesbrevet 3:17)*

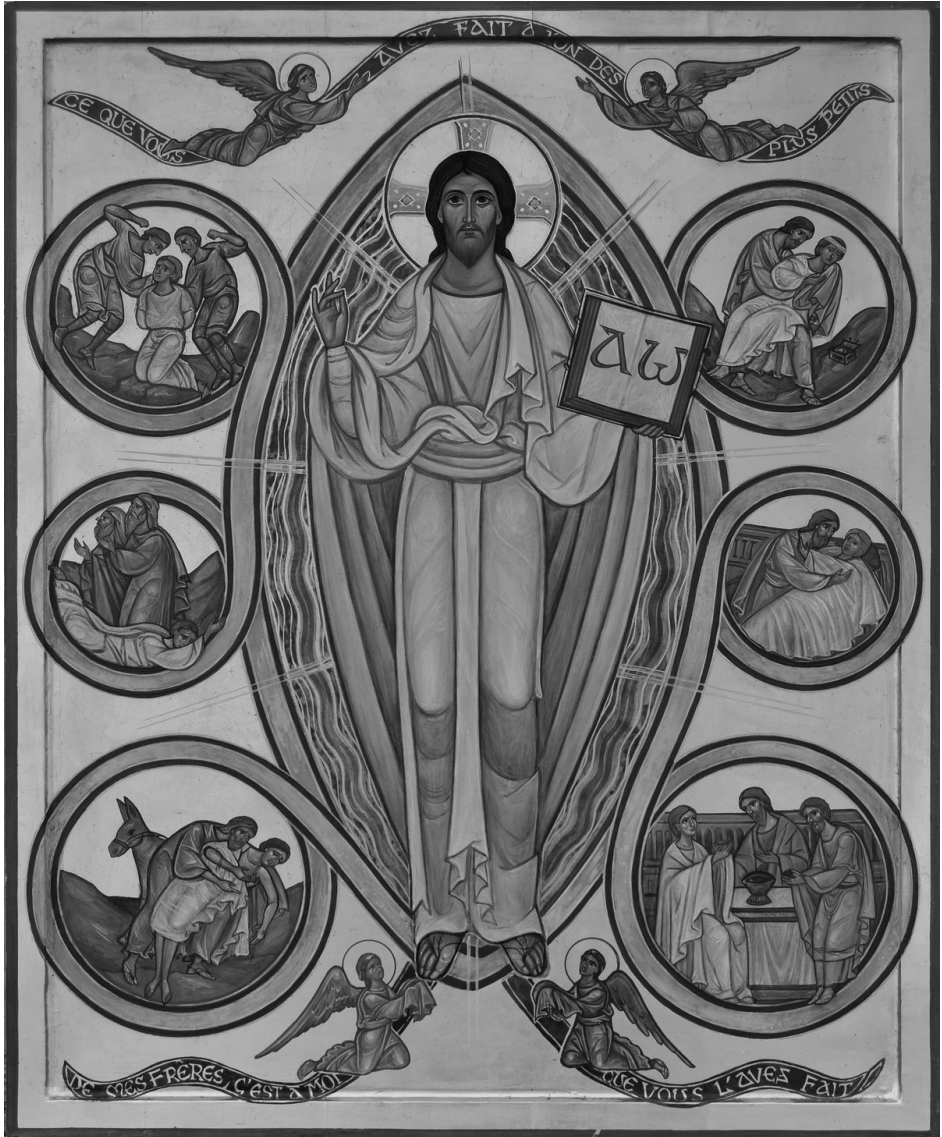
Barmhärtighetens ikon föreställer Kristus som ser på oss med kärlek och berättar för oss om den barmhärtige samariern (Lukasevangeliet 10): en man ligger halvdöd vid väggkanten, en präst och en levit går förbi – och en utlänning, en man från Samarien, går fram till den skadade mannen, tar hand om honom och tar med honom till ett värdshus.

Barmhärtigheten öppnar våra hjärtan för andras umbäranden, för nöd som inte syns, för materiell fattigdom såväl som för alla andra sorters lidande: ett barn som har en tung period, en familj i svårigheter, någon som är hemlös, en ung vuxen som inte kan hitta någon mening med livet, en gammal kvinna eller man som känner sig ensam, en invandrare – och de människor som inte har tillgång till utbildning, konst eller kultur.

I de fattiga är det Kristus själv som hoppas på vår medkänsla och som säger till oss : ”Jag var hungrig, och ni gav mig att äta” (Matteusevangeliet 25). ”Kristi medkänsla får honom att ta på sig varje människas lidande. I sin godhet är han till världens slut på ett mystiskt sätt med var och en av oss i det lidande som finns i oss.” (Maximus Bekännaren, 600-talet.)

När vi är skadade av prövningar tar Kristus hand om oss. Vi kan möta hans blick, fylld av ömhet, genom någon som kommer nära oss, ibland genom någon som andra ser ner på, som främlingen i liknelsen, en samarier.

- Låt oss, ensamma eller tillsammans med några andra, våga närma oss en situation där människor lider nöd, i närheten av oss, vid vår väggkant. Barmhärtigheten är inte sentimental utan krävande – den vet inga gränser. En lag sätter tydliga gränser för våra plikter, men barmhärtigheten säger aldrig : ”Nu räcker det. Jag har gjort min plikt.”

© Ateliers et Presses de Taizé, F-71260 Taizé, Frankrike · gjord i l'Atelier St Jean Damascène, Frankrike

Barmhärtighetens ikon

En man frågade Jesus: "Och vem är min nästa?" På den frågan svarade Jesus: "En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.' Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?" Han svarade: "Den som visade honom barmhärtighet." Då sade Jesus: "Gå du och gör som han!"

(Lukasevangeliet 20:29–37)

Det fjärde förslaget

Att utöka barmhärtighetens sociala dimensioner

[J]ag, Herren, verkar i kärlek, i rätt och rättfärdighet på jorden ... (Jeremia 9:24)

[Detta är] det enda Herren begär av dig: att du gör det rätta, lever i kärlek och troget håller dig till din Gud. (Mika 6:8)

I Guds hjärta är alla människor medlemmar i samma familj, och barmhärtigheten sträcker sig ut över mycket större områden.

För att en världsvid solidaritet ska bli verklighet är det nödvändigt att de internationella institutioner som fattar demokratiska beslut om regler görs starkare, så att vi kan försäkra oss om en kraftfullare rättvisa och för att freden ska kunna bevaras.

Fattiga länders skulder är ofta orsakade av mer inflytelserika länder och av företag som exploaterar dem. Även om det verkar omöjligt för oss att göra något som förändrar detta kan vi komma ihåg att en del av återställandet av rättvisan kan vara att efterskänka skulden. I ett sammanhang som är olikt dagens påminner Bibeln oss: ”Om din broder kommer på obestånd och inte längre kan försörja sig, skall du ta dig an honom som man gör med en invandrare eller en tillfälligt bosatt och låta honom bo hos dig.” (Tredje Moseboken 25:35)

Runtom i världen tvingas kvinnor, män och barn lämna sina hem. Deras utsatta belägenhet genererar en motivation, starkare än alla begränsningar, i dem. Rika länder måste bli medvetna om att de bär den del av ansvaret för de historiska skador som har lett till stora folkvandringar, särskilt från Afrika och från Mellanöstern.

- Det är viktigt att inse att även om tillströmningen av flyktingar och migranter orsakar svåra problem kan den också bli en positiv möjlighet. De som knackar på dörren till länder som är rikare än deras hemländer inspirerar de länderna att leva i solidaritet med dem. Hjälper de inte dem att få en ny livskraft? Genom att tillsammans ta sig an de utmaningar som en migrantvåg kommer med kan EU-länderna återupptäcka en dynamisk kraft som har sjunkit undan.
- Vi måste gå bortom vår rädsla för främlingar och för kulturella olikheter. Sådan rädsla är förståelig – de som generöst hjälper till med att ta emot de nyankomna blir ibland alldeles utmattade. Men rädslan kommer inte att minska om vi isolerar oss bakom väggar. Det gör den bara om vi går dem vi ännu inte känner till mötes. Istället för att se främlingen som ett hot mot vårt samhälle, är det inte brådskande att vi tar emot varandra som medlemmar i samma stora familj?

Det femte förslaget

Barmhärtighet för hela skapelsen

Sex dagar skall du arbeta, men den sjunde dagen skall du upphöra med arbetet, så att din oxe och åsna får vila ... (Andra Moseboken 23:12)

Sex år skall du beså din jord och bärga dess gröda, men det sjunde året skall du låta marken vila och ligga i träda. (Andra Moseboken 23:10–11a)

Bibeln uppmanar oss, på sin tids språk, att utvidga vår medkänsla så att den omfattar miljön, att respektera allt som lever, att inte bruka landet urskillningslöst. En kristen i Mesopotamien skrev: ”Ett medkännande hjärta står inte ut med att se minsta ondska eller minsta sorg mitt i skapelsen.” (Isak Syriern, 800-talet)

De som drabbas hårdast av ekologiska katastrofer är ofta människor som lever i stor fattigdom. Effekterna av klimatförändringarna tvingar redan många människor att lämna sina hem.

Jorden tillhör Gud – vi människor får den som en gåva. Vi anförtros ett enormt ansvar: att ta hand om planeten och att inte slösa på dess tillgångar. Jorden är begränsad, och vi människor måste bejaka våra begränsningar.

Jorden är vårt gemensamma hem, och nu lider den. Det finns inte plats för likgiltighet när vi möter miljökatastrofer, när hela arter försvinner, när den biologiska mångfalden hotas, eller när enorma områden på vissa delar av planeten avskogas.

- Hur kan vi ge uttryck för vår solidaritet med hela skapelsen? Genom att fatta beslut som påverkar vår vardag, genom att allvarligt reflektera över hur vi är som konsumenter och medborgare, genom att medvetet välja en enklare livsstil. Att förenkla våra liv kan bli en källa till glädje. Det finns människor som tar initiativ som att fasta för klimatet och för rättvisa den första dagen varje månad. Att ta sådana steg för att visa att Gud är barmhärtig mot allt som utgör vårt gemensamma hem, jorden, är inte valbart – det är ett villkor för att leva på den med glädje.

*Under de närmaste månaderna kommer vi att på Taizés hemsida och i våra sociala nätverk publicera vittnesbörd som anknyter till "Förslag för år 2016". Ni kan berätta för oss om era initiativ genom att skriva till **echoes@taize.fr** och redan nu hålla kontakten med hjälp av de här sidorna:*

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Taizé 2016

Under hela året:

Varje vecka, från söndag till söndag, är det möten i Taizé för unga som vill gå till trons källor, förstå mer av Guds barmhärtighet och söka efter sätt att vittna om den genom de liv de lever.

28 augusti–4 september

En vecka tänkt för unga vuxna, mellan 18 och 35 år, studenter, yrkesarbetande, volontärer eller arbetsökande. Med liknande livssituationer eller yrkeserfarenheter kan de träffas och samtala om sin framtid i trons ljus.

Bukarest 2016

Tillsammans med några bröder och 150 unga från olika länder är broder Alois i Bukarest mellan 28 april och 1 maj för att fira påsk med de ortodoxa kristna i Rumänien (år 2016 firar de påsk en månad senare än kyrkorna i Väst).

Denna pilgrimsfärd är en fortsättning på besöken i Istanbul (trettondagen 2013), Moskva (påsk 2011) samt Moskva, Minsk, Kiev och Lviv (påsk 2015).

Cotonou 2016

Efter Johannesburg (1995), Nairobi (2008) och Kigali (2012) kommer det fjärde internationella mötet för unga i Afrika att hållas i Cotonou (Benin) mellan 31 augusti och 4 september.

Detta nya steg på ”pilgrimsfärden för tillit på jorden” kommer att samla tusentals unga från Västafrika. De kommer att ha möjlighet att stötta varandra i att hoppas på Afrikas framtid.

Mötet kommer också att välkomna deltagare från andra delar av Afrika och andra länder i världen, och de kommer att få upptäcka denna del av kontinenten.

Mötet i Cotonou vill belysa den livskraft, den potential som finns i den yngre generationen i Afrika, de värden som denna mycket unga kontinent kan dela med andra.

Riga 2016–2017

Det 39:e Europamötet kommer att hållas 28 december 2015--1 januari 2017 i Riga i Lettland.

För mer information om de olika mötena, se www.taize.fr